

Zommeredisie 1999
Jaorgang 8, nr. 4
Oplage: 2300 stoks

't Herenhoentien

BESTE KIENDER!

Et schoelejaor zit d'r al haost weer op! Wi'j hopen dat jim een prachtig jaor had hebben en dat jim nao de vekaansie mit een protte nocht an et ni'je jaor beginnen zullent! Mar zover is et vanzels nog niet. Jim hebben eerst zes lange weken zommervekaansie. En as jim now veer vot gaon of dichte bi'j huus bleiven, wi'j weensken jim een prachtige nod-toel!

Zoas altied staot d'r in 't Herenhoentien weer een verhael over Piepmoes. Et is in et verhael hatstikke waarm in de bos en alle dieren doen et kalmpjes an. Mar as et een hiet dretige zombier is, ni'et al tied hiet veurzichtig wezen in de natuur.

Dan gebeurt et wel es dat d'r braand uutbrekt, omdat d'r zomar een sigarettepeukien votgooid wodt. In et verhael over Piepmoes gaot et ok over braand. Et hiet *Braand in de bos van Piepmoes*. Lees of luuster mar gauw hoe as dat oflopt..

Achterop et kraantien hebben we een paar aorige spullegies veur jim maekt. Jim moe'n die mar gauw es doen gaon! Op et inlegvel zien jim dit keer vier kaorten. Ze hebben alle viere wat mit de zommervekaansie te maeken. Ie kun ze vanzels zo uutknippen en versturen. Mar ie kun ze ok nog mooier maeken deur ze eerst te kleuren of te varven. Jim moe'n et mar es bekieken. Tot nao de zommervekaansie!

plezierige vekaansie!

't Herenhoentien is veural bedoeld veur groep 1, 2, 3 en 4 van et basisonderwies in de Stellingwarven en verschient vier keer in et jaor. Et wodt bedocht, saemensteld en klaormaekt deur Saskia Douma en Sietske Bloemhoff, in opdracht van de Intergemeentelike Begeleidingsgroep Hiemkunde in Oost- en West-Stellingwarf.

BRAAND IN DE BOS VAN PIEPMOES

(Een veurleesverhael van Sietske Bloemhoff)

Et is al een posien knap waarm. De zonne schient alle daegen en d'r staot haost gien zochien wiend. Piepmoes zit op et hietste van de dag liefst mar wat in huus. Now en dan gaot hi'j mit een peer kammeraoden naor de Lende toe om daor lekker te zwemmen. Veural Diedel en Daweltien, de beide honnen, gaon vaeke mit him mit. Mit 'n drienend hebben ze een protte wille in et waeter!

De ere dieren holen heur mit dit waarme weer ok aorig kalm. De voegels zuken et schaad op onder de struken, krek as de knienen en de haezen. De kikkerd vermaekt him vanzels wel in zien moddersloot en de molle zit lekker in zien koele hollegien onder de grond. En now willen jim vanzels ok graeg weten wat de beide katten Klaos en Miep uitvoeren. Now, hielemaole niks! Ze liggen dag in dag uut in de tuun van de boerderi'je heerlijk in et zunnegien te slaopen.

'Mooi leventien, Klaos,' vint Miep.

'Lang niet mis, Miep,' mompelt Klaos.

'Ik zol eers wel zin hebben an een hoempien moezevleis,' bedaeckt Miep.

'Et is me now vusen te waarm om achter moezen an te zitten,' bromt Klaos. 'Ik heb mit dit weer an kattebrokkies en een koemegien melk wel genoeg.'

Klaos dri'jt him es omme, rekt him even uut en snorkt dan weer veerder.

Now ja, daeckt Miep. Die kaeter is donkt mi'j vandaege niet in aktie te kriegen, en ik heb d'r allieend gien nocht an. Ik gao ok mar weer even soezen. Even laeter ligt Miep ok noflik te ronken.

As et wat laeter op de dag is, komt Piepmoes tot huus uut en lopt naor de kraene.

Ik moet neudig mien bloemen waeter geven, daeckt de moes. Moej' es kieken, ze hangen d'r zuver slop en verlept bi'j. Ze kun allegere wel een beste ploons bruken. Tjongejonge, et is vandaege ok wel uutzunderlik hiete. Intied het hi'j de tuunslange uutrold en de kraene eupenzet. Dan begint hi'j de bloemen waeter te geven.

As de Piepmoes de helte daon het, blift hi'j inienend staon. Hi'j stikt de neuze omhogens en snoft diepe. Wat hangt hier een nuvere locht, daeckt et moesien. Ik weet niet wat et is, mar et rokt hiel eers as zopàs. Ik snap et niet. Mar ach, et is zo kommen, et zal ok zo wel weer votgaon. De moes gaot veerder mit waetergeven. Et schöt mooi op.

Nao een posien stikt Piepmoes de neuze wéer hoge in de locht. En toch rokt et niet goed, mient de moes. D'r is wat an de haand. Hi'j kikt es om him henne en zicht dan inienend een aentien veerderop blauwgrieze slierten boven de bos uut kommen. Oe here, schöt et deur Piepmoes henne. Daorginderd rookt et! De bos kon wel in de braand staon! Dat liekt niet best. Wat moe'k now toch doen! En hi'j begint te roepen: 'Help, hellup, braand, de bos staot in de braand! Help!'

Een aende veerderop zitten de doeve, et roodbossien en de gelegouw mit 'n drienend nog de hietied onder de struken. Daor is et ommes lekker koel. Ze zitten gezellig wat mit mekeer te praoten, as inienend de gelegouw zien koppien optilt.

'Wees es stille, jonges,' zegt hi'j. 'Ik heur wat. Luusteren jim ok es evenpies.'

De beide ere voegels luusteren now ok.

'Ja, ik heur ok wat,' kwettert et roodbossien.

'Et kon om mi'j Piepmoes wel wezen,' mient de doeve. 'En neffens mi'j ropt hi'j om hulpe! De katten zullen him toch niet aachternao zitten. Kom op, jonges, vot-en-daolik henne.'

De drie kammeraoden kroepen hadde onder de struken weg en vliegen de locht in.

'Oe heden,' koerkt de doeve, 'mar dit liekt niet best! Moej' es kieken, daorginderd rookt et. De bos kon wel in de braand staon. En et is hielendal niet zo veer van Piepmoes of. Schiet op, jonges, douk, vliegt et kesteel van Piepmoes nog in de braand!'

De voegels vliegen zo hadde as ze kunnen naor et kesteel. As ze d'r zowat binnen moe'n ze dwas

deur de rookwolken henne. En dan zien ze Piepmoes staon. Et moesien rópt nog de hieltied om hulpe. En da's ok gien wonder, want et vuur komt hadde dichterbij. Et liekt niet best, dat hebben jim vanzels wel in de gaten. Piepmoes goelt et uut, zo bange is hi'j onderhaand. De doeve gaot mitien tot aktie over as hi'j zicht dat Piepmoes de tuunslange nog in de hanen het.

'Kom op, jonges,' koerkt hi'j. 'Wi'j moe'n zien dawwe de braand uut kriegen. Piepmoes, an et wark. Rol de slange zoveer uut aj' kunnen. Gelegouw, pak ie de slange daar in de midden vaaste, dan pak ik him van veuren. We vliegen zoveer awwe kommen kunnen naor de braand toe. Awwe daar binnen, Piepmoes, moet ie de kraene zo wied meugelik eupenzetten.'

'En ikke dan,' vragt et roodbossien, 'wat moet ik doen?'

'Ie moe'n mitien Diedel en Daweltien ophaelen,' zegt de doeve. 'As de beide honnen zien wat as d'r hiere an de haand is, zorgen zi'j wel dat d'r meer hulpe komt.'

De doeve en de gelegouw vliegen hadde mit de slange onder de vleugels naor de braand en Piepmoes zet de kraene zoveer meugelik los. De beide voegels perberen zoveel meugelik waeter op et vuur te spuiten. Et roodbossien is intied bij de honnen en vertelt mitien wat as d'r an de haand is. De honnen schrikken beheurlik en stoeven naor huus toe. Daar blaffen ze zo hadde as ze kunnen en springen tegen de baos op. Diedel pakt de baos bij de broek en perbeert him mit te trekken.

'Wat is d'r toch mit jim,' vragt de baos. 'Wat mankeert jim toch?'

Diedel en Daweltien keffen en blaffen en lopen mar van de baos naor de bos henne-weer-denne. En ze trekken de baos mar an de broek.

'Of moct ik soms mit jim mit naor de bos toe, Diedel en Dawel!' begriipt de baos inienend.

Dan beginnen de honnen te wemelstatten en biezen weer naor de bos toe. Gelokkig, de baos snapt et. Et duurt niet lange as de baos snapt ok waoróm as hi'j mit moet.

'Oei, jonges,' zegt hi'j tegen de honnen, 'dit liekt niet best! Braand! Ik gao gauw naor huus en bel de brandweer. As die mar op 'e tied komt, ik moet d'r niet an daenken as de bos ofbraant. En Piepmoes en al die ere arme beesten die d'r in wonen... Kieken jim mar aj'm Piepmoes-en-die helpen kunnen, Diedel en Daweltien, mar doe goed veurzichtig!'

De voegels en Piepmoes bin nog de hieltied drok mit waeter an et spuiten. Mar d'r bin onderhaand ok hiel vule ere beesten an et helpen. Ze togen emmers vol waeter uut de sloot bij et laand weg en gooien dat op et vuur. En et helpt ommeraek, want de braand wodt zuver al wat kleiner!

'Et gaot goed,' koerkt de doeve bliede. 'We bin daenk' krek op 'e tied, nog even deurzetten en de braand is over. Kiek mar. Wat een gelok dat iederiene helpt.'

'Zeg dat wel,' vint de gelegouw. 'En moej' kieken wie as daar ankommen. Diedel en Daweltien, en die hebben beide ok al een emmer vol waeter. Now komt et vast wel goed! De honnen vertellen dat de baos de brandweer an et bellen is en gooien ondertied de emmers waeter over et vuur. Dan haelen ze gauw nog meer waeter.'

Nog gien vuuf minuten laeter is et vuur uut. Alle beesten bin doodmuui, mar hatstikke bliede, dat snappen jim wel. Et scheidde mar een haortien of et kesteel van Piepmoes was opbraand en de bos d'r bij. Piepmoes neudigt alle kammeraoden uut veur een glassien ranje, daar bin ze wel an toe. As iederiene in et kesteel zit, heuren de beesten inienend sirene's.

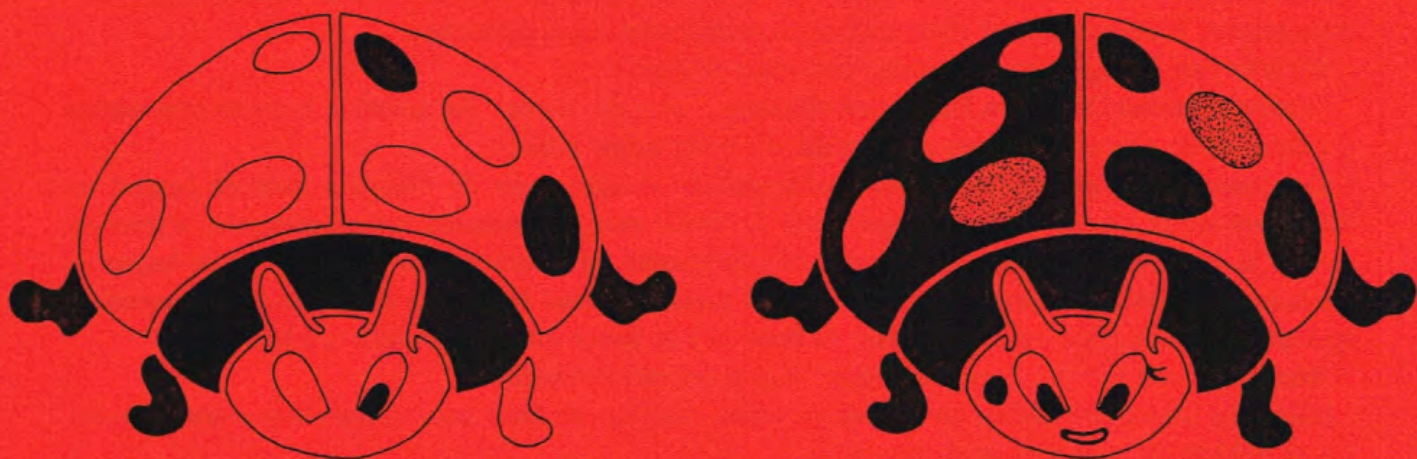
'Oe here,' zegt Diedel, 'daor zij' de brandweer hebben. Now, die kun wel rechtsomkeerd maeken, want et vuur is uut!'

De brandweermannen begriepen d'r niks van. Ze zien vanzels wel dat d'r braand west het. En ze zien ok wel dat d'r blust is, mar wie as dat daon hebben, ze snappen d'r niks van. In de vere omtrek is gien meenske te zien. De baos van Diedel en Daweltien die ok mit kommen is, snapt et vanzels wel. Mar hi'j zegt mar wieselik niks, want as hi'j vertellen zol, dat de braand deur de dieren uut de bos van Piepmoes utmacket is, zol gieniene him geleuven. Ze zollen him eerder uutlachen!

En Klaos en Miep? Die hebben nargens wat van verneumen, die liggen nog de hieltied te soezen. Mar in et volgende verhael zullen ze vast wel es weer op oorlogspad gaon, daenken jim ok niet?

ZUUK DE TIEN VERSCHILLEN

Hieronder zien jim twee tekenings van een herenhoentien. De herenhoenties liken een protte op mekeer, mar toch zitten d'r tien verschillen in. Kun jim die tien verschillen vienen?

ZUUK DE TIEN VERSCHILLEN

Et herenhoentien dat jim in et doolhof hieronder zien, wil graeg naor et ekkelblattien. Mar et lokt et aarme besien mar niet et goeie pad te vienen... Zollen jim him de weg wiezen willen?

